

אגרת פולוס הראשונה אל־הקורנתים

1 מאת פולוס, שנבחר על־ידי אלוהים להיות שליחו של ישוע המשיח, ומאת סוסתניס אחינו.

2 אל המאמינים המשיחיים בקורינתוס, שנקראו על־ידי אלוהים להיות לו לעם בזכות ישוע המשיח, ואל כל המאמינים המשיחיים באשר הם; אל כל מי שמאמין באמת ובתמים בישוע המשיח אדוננו.

3 אלוהינו ואדוננו יברך אתכם בכל ברכותיו ויעניק לכם שלום, שלוה ומנוחה.

4 אינני חדל להודות לאלוהים על כל המתנות הנפלאות שהעניק לכם משום שאתם שייכים לו; ⁵ הוא העשיר את חייכם בתוכן ובכל דבר טוב, עזר לכם בכול אומר, ואף העניק לכם הבנה מלאה של האמת.

6 אמרתי לכם מראש שהמשיח יעשה כל זאת למענכם, ואתם רואים שהוא באמת עשה! ⁷ כעת לא חסר לכם דבר; קיבלתם את כל הברכות, המתנות הרוחניות ואת הכוח למלא את רצונו. ברכות אלה ניתנו לכם למשך הזמן שאתם מצפים לשובו של ישוע המשיח אדוננו.

8 המשיח יתמיד לעזור לכם להיות טהורים ונקיים מחטא ביום שובו, ⁹ שכן אלוהים מקיים תמיד את

הבטחותיו, והרי הוא עצמו קרא לכם להתחבר עם בנו ישוע המשיח.

10 אחים יקרים, אני מתחנן לפניכם בשם ישוע המשיח אדוננו: הפסיקו את המריבות והוויכוחים! עליכם לחיות באהבה ובשלום כדי שלא יהיו פילוגים בקהילה. אני מבקש מכם, אנא, ותרנו איש לרעהו, היו בעלי דעה אחת ומטרה אחת. 11 בני ביתה של כלואה סיפרו לי על המריבות והוויכוחים שלכם. 12 זה אומר: "אני בעד פולוס!" וזה אומר: "אני בעד אפולוס!" או "אני בעד כִּיפָא*" (פטרס!) ויש הטוענים כי הם בלבד תלמידיו האמיתיים של ישוע המשיח. 13 וכך אתם מחלקים את המשיח לחלקים רבים.

אך האם אני, פולוס, נצלבתי בעד חטאיכם? או האם מישהו מכם נטבל בשמי? 14 אני מודה לאלוהים שלא הטבלתי איש מכם, מלבד קריספוס וגיוס, 15 כך שעכשיו איש אינו יכול לטעון שניסיתי להקים קהילה חדשה – "קהילת פולוס". 16 שכחתי להוסיף שהטבלתי גם את בני משפחתו של סטפנוס. איני זוכר שהטבלתי עוד מישהו. 17 שכן המשיח לא שלח אותי להטביל, כי אם לבשר את דבר־אלוהים. אבל אפילו ההטפה שלי אינה נשמעת מחוכמת ביותר, מפני שאיני משתמש במילים מסובכות ויפות, ואף לא ברעיונות נשגבים ומסובכים, מחשש שאחליש ואקחה את הכוח העצום שבבשורה הפשוטה של צלב המשיח.

18 אני יודע היטב שהלא־מאמינים חושבים את מותו

* 1:12 12.1 א 12 פירושו בעברית: "סלע"

של ישוע על הצלב לשטות; אולם אנחנו, המאמינים שנושענו, יודעים שזוהי גבורת אלוהים. ¹⁹ כי אלוהים אמר: † "אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר". ²⁰ אלוהים העמיד באור מנוחך את המלומדים, החוקרים, המדענים ומנהיגי העולם, והוכיח שאין כל ערך לחכמתם. ²¹ כי אלוהים, בחכמתו הרבה, מנע בעד העולם מלהיושע באמצעות גאוניות אנושית, ואז בא והושיע את כל מי שהאמין בבשורתו, שהעולם כינה "מטופשת". ²² הבשורה נשמעת מטופשת ליהודים, כי הם דורשים אות מהשמים כהוכחה לאמיתות תוכנה, ואילו היוונים מאמינים רק במה שתואם את הפילוסופיה שלהם – במה שנראה מחוכם. ²³ על כן כאשר אנחנו מבשרים שישוע המשיח מת כדי להושיע את כולם, היהודים נעלבים, ואילו הגויים מבטלים את הבשורה בנפנוף. ²⁴ אולם אלוהים פקח את עיניהם של בחיריו מבין היהודים והגויים, כדי שיראו כי המשיח הוא התגלמות כוח הישועה של אלוהים; המשיח עצמו הוא מרכז תוכניתו הנפלאה של אלוהים להושיע אותנו. ²⁵ תוכניתו "מטופשת" זו של אלוהים מחוכמת בהרבה מהתוכנית הגאונית ביותר של בני־האדם, ואלוהים ב"חולשתו" – מות ישוע על הצלב – חזק הרבה יותר מכל אדם.

²⁶ בוודאי שמתם לב, אחים יקרים, שרק מעטים מכם בעלי משרות חשובות ועמדות־מפתח, בעלי כוח השפעה או בעלי ממון. ²⁷ כי אלוהים בחר במתכוון

ברעיונות שהעולם חושב למטופשים וחסרי-ערך, כדי לבייש את חכמי העולם. ²⁸ הוא בחר בתוכנית שנראתה חסרת כל ערך בעיני העולם, והשתמש בה להשפיל עד עפר את האנשים החכמים ביותר, ²⁹ כדי שאף אחד לא יתפאר לפני ה'.

³⁰ שכן אלוהים לבדו נתן לנו את החיים דרך ישוע המשיח. המשיח הוא שהציג לפנינו את תוכנית ה' לישועתנו, הוא שעשה אותנו רצויים לה', הוא שקרב אותנו לאלוהים, טיהר וקידש אותנו, והקריב את עצמו למוות כדי להעניק לנו את ישועתנו. ³¹ משום כך עלינו לנהוג לפי הכתוב: "המתהלל יתהלל בה!".

2

¹ אחים יקרים, כאשר באתי לספר לכם בפעם הראשונה את בשורת אלוהים, לא השתמשתי במילים יפות ונשגבות, ולא העליתי רעיון גאוני כלשהו, ² שכן החלטתי לספר לכם על אודות ישוע המשיח ומותו על הצלב. ³ באתי אליכם בחולשה, בפחד וברעדה, ⁴ ודברי היו ברורים למדי. לא ניסיתי לפתות אתכם בלשון חלקה, אבל רוח הקודש חיזק את דברי והוכיח לכל השומעים שאכן אלה הם דברי אלוהים. ⁵ עשיתי זאת משום שלא רציתי שאמונתכם תהיה מבוססת על חכמת בני-אדם, אלא על כוחו של אלוהים. ⁶ אך בהימצאי בין המבוגרים יותר באמונה, אני משתמש במילים בעלות משמעות עמוקה יותר - במילות חוכמה, לא חכמת העולם הזה, ולא חכמה המקובלת אצל גדולי העולם הזה שדינם נגזר לאבדון.

7 אלה הן מילות חכמה הניתנות על-ידי אלוהים, והמספרות על תוכניתו הנפלאה של אלוהים להביאנו למרומי השמים. עד לפני זמן-מה הייתה תוכניתו זאת בגדר סוד, אף כי תוכננה למעננו ונועדה לנו עוד לפני בריאת העולם. 8 אבל "חכמי העולם" לא הבינו זאת, כי אילו הבינו, לא היו צולבים את אדון הכבוד.

9 לכך התכוון הפסוק בישעיהו: * "עין לא ראתה, ואוזן לא שמעה, ולא עלה על לב אדם את אשר הכין האלוהים לאוהביו".

10 אבל אנחנו יודעים מה הם הדברים הנפלאים האלה, כי אלוהים שלח את רוחו לגלות לנו, והרוח חוקר, מברר הכול ומגלה לנו את סודותיו הכמוסים והנפלאים של אלוהים. 11 איש אינו יודע מה חושב אדם אחר, מלבד רוח האדם שבו עצמו; ואיש אינו יכול לדעת מה חושב אלוהים, מלבד רוח הקודש.

12 ואלוהים לא נתן לנו את רוח העולם, כי אם את רוחו שלו – את רוח הקודש, כדי שיגלה לנו מהן המתנות הנפלאות שהעניק לנו ה' ברוב חסדו, ובאילו ברכות ברך אותנו. 13 איננו מספרים לכם על כך במילים שלנו, אלא במילים של רוח הקודש, כלומר, אנו משתמשים במילים מרוח הקודש כדי להסביר דברים רוחניים. 14 אולם מי שאינו מאמין במשיח, אינו מסוגל להבין את דברי רוח הקודש, והם נשמעים לו מטופשים למדי, כי רק מי ששוכן בו רוח ה' מסוגל להבין דברים רוחניים.

15 ואילו האדם הרוחני - זה שרוח הקודש שוכן בו - בוחן וחוקר כל דבר, בעוד שהוא עצמו אינו נבחן ואינו נידון על-ידי איש. הוא יכול להבין את המשמעות של כל דבר, אולם איש אינו יכול לאמוד ולשפוט אותו. 16 ודאי תשאלו: איך יכול המאמין להבין הכול, הרי אין הוא מסוגל לקרוא את מחשבותיו של אלוהים או לשוחח איתו על כך? התשובה היא: אנחנו, המאמינים, יודעים את מחשבותיו של אלוהים, מפני שרוח המשיח שוכן בנו.

3

1 אחים יקרים, צר לי מאוד שלא יכולתי לפנות אליכם כאל מאמינים מבוגרים המלאים ברוח הקודש, אלא רק כאל תינוקות באמונה, שאינם הולכים אחרי הארון ישוע אלא אחרי תשוקותיהם. 2 נתתי לכם חלב, כי לא יכולתם ללעוס ולעכל מזון מוצק. אני עדיין צריך להשקות אתכם חלב, 3 כי עודכם תינוקות רכים באמונה, שנשלטים על-ידי תשוקותיכם ולא על-ידי אלוהים. הקנאה, המריבות והפילוגים מוכיחים שטרם התבגרתם, ושאתם עדיין תינוקות קטנים ועקשנים. למעשה אינכם מתנהגים כלל כנהוג למאמינים משיחיים. 4 מה פתאום אתם מתווכחים על השאלה: מי חשוב יותר, אפולוס או אני? הרי אתם מפלגים את הקהילה, והתנהגותכם מוכיחה שכלל לא גדלתם באמונתכם.

5 מזה הוויכוח עלי ועל אפולוס? מי אנחנו? אנחנו בסך הכול משרתי אלוהים; לכל אחד מאיתנו מעלות וחסרונות משלו, ואנו הבאנו לכם את דבר המשיח. 6 תפקידי היה לזרוע בלבכם את דבר־אלוהים, ותפקידו של אפולוס היה להשקות ולטפח. אך אלוהים לבדו הצמיח את אשר נזרע בלבכם. 7 תפקידו של הזורע או של המשקה אינו החשוב ביותר; תפקידו של אלוהים הוא החשוב ביותר, כי הוא מצמיח ומגדל. 8 אף כי אפולוס ואני עובדים יחד למען אותה מטרה, כל אחד מאיתנו בנפרד יקבל מאלוהים את הגמול על עמלו הקשה. 9 אנחנו רק כלים ומכשירים ביד אלוהים. אתם שדה אלוהים ולא שדנו; אתם בניין אלוהים ולא בניינו.

10 ברוב חסדו לימד אותי אלוהים את מלאכת הבנייה. אני הנחתי את היסוד, ואפולוס בנה עליו. על כל אחד להיזהר מאוד איך ובמה הוא בונה על היסוד. 11 איש אינו יכול להניח יסוד אחר מלבד זה שאנו הנחנו – ישוע המשיח! 12 כל אחד יכול לבנות על היסוד בחומרים שונים: זהב, כסף, אבנים יקרות, ויש הבוחרים לבנות בעץ, בחציר ואפילו בקש! 13 ביום־הדין עבודתו של כל בונה תיבחן באש, והמבחן יגלה באיזה חומר השתמש הבונה, ואיזה מאמץ השקיע בבנייה. 14 כל מי שבנה בחומר חזק, יציב ועמיד בפני אש, יקבל את שכרו. 15 אבל אם הבית שבנה יישרף באש, אוברנו תהיה גדולה, והוא עצמו

יינצל בקושי, כמו אוד המוצל משריפה.

16 האם אינכם מבינים שכולכם יחד מהווים את ביתו של אלוהים, ומשום כך רוח הקודש השוכן בכם שוכן למעשה בבית אלוהים? 17 אלוהים יעניש את כל מי שמלכלך ומטמא את ביתו, כי בית אלוהים הוא טהור וקדוש, ואתם בית אלוהים!

18 אל תשלו את עצמכם. החושב את עצמו לחכם ופיקח במושגי העולם הזה, מוטב שיודה כי הוא בעצם טיפש, כדי שיוכל לדרוש את חכמת אלוהים ולהחכים באמת. 19 שכן חכמת העולם הזה מטופשת בעיני ה', ככתוב בספר איוב: * "אלוהים לכד את החכמים בערמם." 20 ובספר תהלים כתוב: † "ה' יודע מחשבות חכמים, כי המה הבל".

21 על כן אל תתפארו במעשי אדם, כי אלוהים נתן לכם את הכול. 22 הוא נתן לכם את פולוס, אפולוס ופיפא כדי שיעזרו לכם. הוא העמיד לרשותכם ולשירותכם את העולם כולו, אפילו את החיים ואת המוות! הוא נתן לכם את כל ההווה וכל העתיד – הכול שייך לכם, 23 אתם שייכים למשיח והמשיח שייך לאלוהים.

4

1 הייתי רוצה שתתייחסו אל אפולוס ואלי כאל משרתי המשיח שהופקדו בידם סודות ה'. 2 ומשרת נאמן ניכר בנכונותו לבצע את כל דברי אדוניו. 3 לא

* 3:19 נ 19:3 א 19:3 א 13 † 3:20 נ 20:3 נ 20 תהלים צד 11

אכפת לי אם אתם חושבים אותי למשרת טוב או לא; בנושא זה איני סומך אפילו על כושר השיפוט של עצמי. ⁴ מצפוני אמנם נקי ושקט, אך עובדה זאת אינה הוכחה מספקת. רק אלוהים יכול לבחון אותי ולשפוט.

⁵ לכן אל תמהרו להסיק מסקנות אם אדם זה או אחר הוא משרת טוב או לא; חכו לשובו של אדוננו. בבואו של הארון ישוע הוא יחשוף את האופי האמיתי של כל אחד מאתנו, וכולם ידעו מה הניע אותנו לשרת את הארון. באותו מעמד יעניק אלוהים שבחים לכל אחד לפי עבודתו.

⁶ נתתי לכם כדוגמה את אפולוס ואותי, מפני שרציתי להדגיש את כוונתי: אל תפלו בין המאמינים! אל תתנשאו אחד על השני בשם שליח מסוים. ⁷ מדוע אתם מתגאים כל-כך? האם יש בידכם דבר-מה שלא ניתן לכם על-ידי אלוהים? ואם כל מה שיש לכם בא מאלוהים, מדוע אתם מתנהגים כאנשים חשובים, כאילו כל מה שיש לכם הוא הישג פרטי ובלעדי שלכם?

⁸ אתם חושבים שכבר קיבלתם את כל המזון הרוחני הדרוש לכם. אתם מרוצים ממצבכם הרוחני; הכתרתם את עצמכם למלכים בשעה שהייתם רחוקים מכם. הלוואי שבאמת הייתם מלכים בעיני ה', כי אז יכולנו למלוך יחד. ⁹ לעתים קרובות אני חושב שאלוהים העמיד אותנו, השליחים, בסוף השורה; אנו מוצגים לראווה לפני העולם ולפני המלאכים כאסירים שנידונו למוות.

10 אתם שוענים כי האמונה עשתה אותנו לטיפשים, ואילו אתם חכמים גדולים! אנחנו חלשים ואילו אתם חזקים מאוד! אנחנו נקלים ואתם מכובדים. 11 דעו לכם שעד לרגע זה אנו רעבים, צמאים, ללא בגדים חמים, ללא בית משלנו ונזרקים ממקום למקום. 12 הרווחנו את לחמנו בעמל־כפיים, ברכנו את מי שקילל אותנו, התייחסנו בסבלנות לאלה שפגעו בנו, 13 דיברנו בשקט כשחרפו אותנו והעלילו עלינו עלילות. למרות הכול, עד לרגע זה מתייחסים אלינו כאל שינופת ואשפה.

14 איני כותב זאת כדי לבייש אתכם, אלא כדי להזהירכם ולייעץ לכם כילדים אהובים. 15 אנשים רבים מסוגלים ללמד אתכם את דבר אלוהים, אך זכרו שאני לבדי דואג לכם כאב, שהרי אני הדרכתי אתכם אל המשיח בספרי לכם את הבשורה. 16 משום כך אני מבקש מכם, אנא, קחו דוגמה ממני.

17 אני שולח אליכם את שימותיוס כדי שיעזור לכם לעשות זאת. גם אותו הדרכתי אל האדון; הוא בני האהוב והנאמן באמונה, והוא יזכיר לכם מה שאני מלמד בכל הקהילות בהן אני מבקר.

18 אני יודע כי יש ביניכם כאלה החושבים בטעות שאני פוחד לבוא ולדבר אתכם פנים אל פנים, ומחשבה זאת מכניסה בהם גאווה. 19 אבל אל תדאגו; אם ירצה ה' אבוא אליכם בקרוב, ואז איווכח לדעת אם הגאווותנים האלה הם סתם דברנים גדולים, או אם הם באמת מלאים בכוח אלוהים. 20 מלכות אלוהים אינה מבוססת על דיבורים, כי אם על מעשים בגבורת

אלוהים. ²¹ ומה אתם מעדיפים, שאבוא אליכם עם שוט או באהבה וביד רכה?

5

¹ כולם מדברים על המעשים הנוראים המתרחשים אצלכם. שמעתי שאחד האנשים בקהילתכם מקיים יחסי-מין עם אשת אביו! אפילו הגויים אינם עושים מעשים מכוערים כאלה! ² ואתם עוד מתנאים, במקום שתתאבלו מרוב צער ובושה ותסלקו אדם זה מקהילתכם.

³⁻⁴ למרות שאני נמצא הרחק מכם הקדשתי לעניין מחשבה רבה, ובשם ישוע המשיח אדוננו כבר החלטתי מה לעשות, כאילו אני עצמי הייתי ביניכם. כנסו את חברי הקהילה - האדון יחזק אתכם ואף אני אהיה אתכם ברוחי ובמחשבתי - ⁵ וסלקו חוטא זה מקרבכם. הפקירו אותו בידי השטן כדי שייענש, ונקווה שנפשו תינצל ביום שובו של ישוע המשיח אדוננו.

⁶ איך אתם מעזים להתפאר ב"טוהר" שלכם, בשעה שמתרחשים אצלכם מעשים נוראים כאלה? האם אינכם מבינים שאם אתם מניחים לאדם אחד להמשיך בחטאו, תוך זמן קצר הוא ידביק את כולכם? כי מעט שאור מחמיץ את העיסה כולה! ⁷ בערו את החמץ! סלקו את החוטא הרשע משורותיכם כדי שתוכלו להישאר כשרים וטהורים. שיהפסח, המשיח, הוקרב למעננו, ⁸ ולכן הבה נחוג את החג - לא בשאור הרשע והעוולה, אלא במצות הטוהר והאמת.

9 במכתבי הקודם ביקשתי מכם שלא להתחבר עם הרשעים והחוטאים. 10 לא התכוונתי ללא־מאמינים, המנהלים חיים בלתי־מוסריים, מרמים, גונבים ועובדים את האלילים, שהרי אינכם יכולים לחיות בעולם הזה בלי לבוא איתם במגע. 11 התכוונתי לכך שלא תתחברו עם אף אדם שטוען שהוא מאמין משיחי, בעוד שהוא מנהל חיים בלתי־מוסריים, או שהוא נוכל, רמאי, עובד אלילים, שתיין או מגדף. אפילו אל תשבו לאכול עם אדם כזה.

12 אין מתפקידנו לשפוט את הלא־מאמינים, אבל חובתנו לשפוט ולנהוג בחומרה בחברי הקהילה שחוטאים כך.

13 אלוהים ישפוט את הלא־מאמינים, ואילו אתם – בערו את הרע מקרבכם.

6

1 כיצד אתם מביאים את מריבותיכם לבית־המשפט ומבקשים מן הלא־מאמינים לשפוט ביניכם? מדוע אינכם מבקשים מן המאמינים להוציא את הצדק לאור? 2 הרי אתם יודעים כי יבוא יום שאנחנו, המאמינים, נשפוט את העולם ונשלוט בו, אם כן מדוע אינכם מסוגלים לפתור בעצמכם בעיות קטנות כאלה? 3 האם אינכם יודעים שנשפוט אפילו את המלאכים בשמים? לכן מן הראוי שתוכלו לפחות לפתור את בעיותיכם אתם בעולם הזה. 4 מדוע אתם מחפשים את הצדק אצל הלא־מאמינים? 5-6 התביישו לכם! האין ביניכם אדם

נבון המסוגל ליישב את הבעיות האלה, לפני שמאמין
אחד יתבע את אחיו לדין לפני לא מאמינים?

7 התנהגות כזאת היא בושה וחרפה! מדוע שלא תניחו
לעצמכם להיות הנעלבים, המרומים או הנפגעים?

8 במקום לנהוג כך, אתם בעצמכם פוגעים, מעליבים
ומרמים את הזולת, ואפילו את אחיכם המאמינים.

9 האם אינכם יודעים כי לאנשים כאלה אין חלק

במלכות האלוהים? אל תשלו את עצמכם ואל
תעמידו פנים שאינכם יודעים זאת. כל מי שחי חיים
לא־מוסריים, עובד אלילים, נואף ומקיים יחסי־מין עם

בני מינו, לא ייקח חלק במלכות האלוהים. 10 גם

לגנבים, רודפי בצע, שתיינים, גרפנים, שודדים וגזלנים
אין חלק במלכות האלוהים. 11 בעבר הלא רחוק

היו אחדים מכם בין אלה, אולם אלוהים ניקח אתכם

מחטאיכם, סלח לכם וקידש אתכם בזכות ישוע המשיח

וברוח הקודש.

12 אתם אומרים: "מותר לעשות הכול", אבל לא

כל דבר טוב בשבילכם. למרות "שמותר לי לעשות

הכול", אסור לי להשתעבד לשום דבר. 13 קחו

למשל את עניין האכילה: אלוהים נתן לנו תאבון

לאכול ומערכת־עיכול לעכל את המזון, אולם אין זאת

אומרת שעלינו לאכול מעל הדרוש לנו. אל תשתעבדו

לאכילה, כי יבוא יום שאלוהים ייקח גם את העניין הזה.

אין שום הצדקה לזנות ולניאוף! לא לשם כך נברא

גופנו; גופנו נברא למען המשיח, והוא רוצה למלא אותו

ברוחו. 14 אלוהים יקים אותנו מן המתים בכוחו העצום,

כמו שהקים את אדוננו ישוע המשיח. ¹⁵ האם אינכם מבינים שגופיכם הם איברי המשיח? האם יכול אני להיות חלק מגוף המשיח, ובאותו זמן לקיים יחסים עם זונה? חס וחלילה! ¹⁶ כאשר אדם שוכב עם זונה הוא נעשה חלק ממנה, והיא נעשית חלק ממנו, שהרי ה' אמר לנו בכתב-הקודש שלגביו מתאחדים השניים לבשר אחד, ¹⁷ בעוד שאדם המקדיש את עצמו לאדון, נעשה אחד איתו.

¹⁸ מסיבה זאת אני מבקש בכל לשון של בקשה: רחקו מן הזנות! אף חטא אינו פוגע בעצם גוף החוטא, מלבד חטא הזנות. ¹⁹ האם לא למדתם עדיין שגופכם הוא מקום משכן רוח הקודש שנתן לכם ה'? גופכם אינו שייך לכם יותר. ²⁰ מפני שאלוהים קנה אתכם במחיר יקר. על כן כבדו את אלוהים בכל איבר מגופכם השייך לו.

7

¹ ביקשתם ממני להגיב לרעיון: מוטב לאיש להימנע מיחסים עם אשתו. ² אך משום הזנות והתאוה הרובצות בסביבה, כדאי לאיש ולאישה לקיים יחסים ביחד. ³ על הבעל לתת לאשתו את כל הזכויות המגיעות לה כאישה נשואה, ועל האישה לתת אותן זכויות לבעלה. ⁴ כי לאישה נשואה אין כבר זכות בלעדית על גופה – גם לבעלה יש זכות על גופה, ואף לבעל כבר אין זכות בלעדית על גופו, כי גופו שייך גם לאשתו. ⁵ לכן אל תמנעו את עצמכם זה מזו, אלא אם שניכם החלטתם להימנע מקיום יחסי-מין למשך זמן מוגבל, כדי שתוכלו

להקדיש את עצמכם לתפילה. במקרה כזה, מיד עם תום הזמן המוגבל עליכם לשוב ולקיים יחסים כמו מקודם, כדי שהשטן לא יוכל לפתות אתכם על־ידי תשוקתכם שלא באה על סיפוקה. ⁶ אני אומר זאת בדרך של רשות, ולא בדרך של פקודה. ⁷ מצדי, הלוואי שכולם יכולתם לחיות ללא נשואים, כמוני. אולם אנו שונים מאוד איש מרעהו. לאחד נתן אלוהים אישה במתנה, ולשני הוא נתן במתנה את היכולת להישאר רווק(ה) (ומאושר)ת.

⁸ אני פונה אל הרווקים ואל האלמנות: אם אתם יכולים, מוטב שלא תינשאו, כמוני. ⁹ אבל אם אינכם יכולים לשלוט ביצריכם – הינשאו! כי מוטב להינשא מאשר לסבול מתשוקה מינית שאינה באה על סיפוקה.

¹⁰ על הנשואים אני מצווה בשם ישוע המשיח ובפקודתו: אסור לאישה לעזוב את בעלה. ¹¹ אם היא מעדיפה להיפרד מבעלה אסור לה להינשא לאחר, אבל מותר לה לחזור לבעלה הראשון. גם לבעל אסור לגרש את אשתו.

¹² ברצוני להוסיף כמה הצעות משלי. אין אלה מצוות ישירות מהאדון, אך הן נראות צודקות בעיני: אם מאמין משיחי כבר נשוי לאישה שאינה מאמינה, וברצונה להמשיך לחיות איתו, אסור לו לעזוב את אשתו או לגרשה. ¹³ אם מאמינה משיחית נשואה לבעל שאינו מאמין, וברצונו להמשיך לחיות איתה, אסור לה לעזוב אותו. ¹⁴ כי האישה המאמינה מביאה קדושה

לנישואין, והבעל המאמין מביא איתו קדושה לנישואין. אחרת, ילדיכם לא היו קדושים, אך כעת הם קדושים.

¹⁵ אולם אם הבעל או האישה שאינם מאמינים רוצים להיפרד - מותר לכם להיפרד מהם. במקרה כזה, בן הזוג המאמין אינו צריך לדרוש מהשני להישאר, כי אלוהים רוצה שילדיו יחיו בשלום. ¹⁶ אחרי הכול, מניין לכן לדעת אם בעליכן יבואו לידי אמונה או לא? ואותו הדבר אמור לגבי הבעלים המאמינים ונשותיהם.

¹⁷ החשוב הוא שכל אחד ישמח בחלקו ויהיה מרוצה במצב שאלוהים בחר עבורו - נשוי או לא נשוי. זוהי מצוותי לכל הקהילות.

¹⁸ מי שנימול לפני בואו לאמונה לא צריך להתחרט על כך; מי שלא נימול לפני בואו לאמונה, לא צריך לעשות עכשיו ברית-מילה. ¹⁹ כי המילה אינה חשובה. החשוב הוא לשמור את מצוות האלוהים.

²⁰ בדרך כלל על כל אחד להישאר באותו מעמד שבו היה כשבא לידי האמונה. ²¹ האם אתה עבד? אל תתלונן. אך אם יש לך הזדמנות לצאת לחופשי - אל תחמיץ אותה! ²² אם אתה עבד והאדון קורא לך, אל תשכח שהמשיח שיחרר אותך מהשעבוד לחטא; אם האדון קורא לך ואתה בן-חורין, אל תשכח שהמשיח שיחרר אותך משעבוד לחטא; אם האדון קורא לך ואתה בן-חורין, אל תשכח שמעתה הינך עבד המשיח. ²³ אתם שייכים למשיח, כי הוא קנה אתכם במחיר יקר, ומשום כך אל תשתעבדו לבני-אדם. ²⁴ כן, אחים

יקרים, לא משנה באיזה מצב הייתם או באיזו משרה עבדתם, כאשר הארון קורא לכם; הישארו במקומכם, כי עכשיו הארון אתכם לחזקכם ולעזור לכם.

²⁵ בתשובה לשאלתכם השנייה, האם מותר לבתולות להינשא? אין לי הוראה מיוחדת מהארון. אך מאחר שהעניק לי מתבונתו והוא סומך עלי, אשמח לחוות את דעתי. ²⁶ בשל הבעיות והצרות הבאות עלינו אני חושב כי מוטב לא להינשא. ²⁷ מובן שהנשואים אינם צריכים להתגרש מסיבה זו, אך מי שטרם נישא – שלא ימהר עכשיו. ²⁸ אם הגברים רוצים בכל זאת להינשא עכשיו, מותר להם; ואם הבחורות רוצות להינשא עתה – אין זה חטא! העניין הוא שהנשואים גורמים לבעיות נוספות, ואישית, הייתי רוצה למנוע מכם כעת בעיות אלה.

²⁹ עלינו לזכור תמיד שזמננו עלי אדמות קצר מאוד. לכן על הגברים הנשואים להיות חופשיים למען הארון, כאילו שאינם נשואים כלל. ³⁰ אסור שאושר, נכסים או צער ימנעו בעד איש מלשרת את הארון. ³¹ על העוסקים בענייני העולם להיזהר שלא לשקוע בו עמוק מדי, כי צורת הדברים בעולם משתנה במהירות.

³² ברצוני שתהיו חופשיים מדאגה בכל מעשיכם. הרווק יכול לבלות את חייו בעבודת הארון ובמאמץ למצוא־חן בעיניו, ³³ בעוד שגבר נשוי דואג תחילה למלא את חובתו לאשתו, ואין הוא יכול להקדיש את עצמו לארון כראוי; תשומת לבו מחולקת. ³⁴ גם לאישה הנשואה יש את אותן הבעיות. הרווקה משתדלת

למצוא־חן בעיני האדון בכל מעשיה, ושומרת על
טוהר גופה ורוחה; ואילו האישה הנשואה טרודה
בבעיות משק הבית, ועליה לשרת את בעלה ולהשתדל
למצוא־חן בעיניו.

³⁵ איני מנסה למנוע בעדכם מלהינשא; אני מנסה
לעזור לכם. הייתי רוצה שתבחרו בדרך הטובה
והיעילה ביותר לשרת את האדון.

³⁶ אם מישהו אינו יכול להתגבר על תשוקתו והוא
מרגיש צורך להינשא, מותר לו – אין זה חטא. ³⁷ אך
מי שיש לו כוח לא להינשא ומחליט שאין לו צורך
בנשואים, החליט החלטה נבונה מאוד. ³⁸ מסקנה: טוב
להינשא, אך טוב יותר לא להינשא.

³⁹ האישה קשורה לבעלה כל עוד הוא חי; אם בעלה
נפטר היא רשאית להינשא שנית – אבל רק למאמין
משיחי! ⁴⁰ אך לדעתי היא תהיה מאושרת יותר אם לא
תינשא בשנית, וחושבני שאין זו דעתי בלבד, אלא גם
רצון רוח הקודש השוכן בי.

8

¹ שאלתכם הבאה הייתה בנוגע לאכילת מזון
שהוקרב לאלילים. כל אחד מכם חושב שהוא לבדו
יודע את התשובה לבעיה זו, אך דעו לכם שחשיבות
עצמית רק מוסיפה לנו גאוה, ואילו כדי לבנות את
הקהילה אנו זקוקים לאהבה ולא לגאוה. ² אדם
שחושב שהוא יודע את כל התשובות רק מוכיח את

בורותו. ³ ואילו אדם האוהב את אלוהים באמת, מוכן תמיד לשמוע בקולו ולהקשיב לדבריו, ובכך ניכר בו חותם אלוהים.

⁴ באשר לעצם השאלה אם מותר לנו לאכול מזון שהוקרב לאלילים, כולנו יודעים שאליל אינו אל אמיתי, וכי יש רק אל אחד ויחיד. ⁵ יש אנשים המאמינים בקיומם של אלים רבים בשמים ובארץ. ⁶ אבל אנחנו יודעים שיש רק אל אחד – הלא הוא אבינו שבשמים, אשר ברא את הכול ובחר בנו להיות ילדיו; ויש רק ארון אחד – הלא הוא ישוע המשיח, אשר עשה את הכול ואף העניק לנו את חיינו.

⁷ מאמינים רבים עדיין אינם מבינים זאת. הם תמיד חשבו את האלילים ליצורים חיים, ומשום כך חשבו כי המזון שהוקרב לאלילים הוקרב לאל חי ואמיתי. מסיבה זאת מציק להם מצפונם בשעה שהם אוכלים מזון זה. ⁸ לאלוהים אין זה משנה אם אנו אוכלים מזון שהוקרב לאלילים או לא; אכילתו אינה מוסיפה לנו ואינה גורעת מאיתנו. ⁹ אך היזהרו שהרשות שיש לכם לאכול לא תהיה מכשול למאמין אחר שמצפונו חלש משלכם. ¹⁰ כי אח החושב שאסור לאכול מזון כזה עלול לראותך סועד בבית-אלילים, וגם הוא יאזור אומץ ויאכל מזון זה, אך מצפונו יציק לו. ¹¹ וכך, מאחר שאתה יודע כי מותר לך לאכול מזון זה, תגרום נזק רוחני רב לאח בעל מצפון חלש, שאינו יודע כי מותר

לו לאכול) ואל תשכח שהמשיח מת גם בעדו. ¹² לפיכך, אם אתה מעודד את אחיך לעשות מעשה הנחשב בעיניו לחטא, אתה חוטא נגד ישוע המשיח. ¹³ על כן אם אכילת מזון שהוקרב לאלילים נחשבת לחטא בעיני אחי, לא אוכל מזון זה כל חיי, כי איני רוצה להכשילו.

9

¹ האם אינני אדם חופשי? האם אינני שליח האדון? האם לא ראיתי את האדון ישוע במו עיני? האם לא אני הבאתי אתכם לאמונה במשיח? ² אולי לא נשלחתי אל אנשים אחרים, אך ללא ספק נשלחתי אליכם, שהרי באתם לאמונה במשיח באמצעותי.

³ זוהי תשובתי למטילים בי ספק. ⁴ האם אין לי בכלל זכויות? האם איני רשאי להתארח בבתיכם כמו השליחים האחרים? ⁵ האם אין לנו זכות לשאת אישה מאמינה, כמו השליחים האחרים ואחי האדון וגם פּיפּא? ⁶ האם רק בר-נבא ואני מוכרחים להמשיך לעבוד לפרנסתנו, בעוד שאתם תומכים בכסף בשליחים האחרים? ⁷ איזה חייל משלם מכיסו את הוצאותיו בתפקיד? או האם שמעתם פעם על כורם שאינו רשאי לטעום מהענבים שגידל? איזה רועה אינו רשאי לשתות מעט מחלב העדר שעליו הוא שומר? ⁸ אינני מצטט לכם כללים שהומצאו על-ידי בני-אדם; אני מצטט לכם את דבר ה'! ⁹ הרי כתוב בתורת משה: * "לא תחסם שור בדישו". הסבורים אתם שה' חשב רק על

השור כשציווה זאת? ¹⁰ האם לא חשב אלוהים גם עלינו? ברור שכן! אלוהים רצה ללמדנו שהמאמינים שעובדים למען האדון ללא משכורת, צריכים לקבל תמיכה כלכלית מאלה המנצלים את שירותיהם. גם לחורש וגם לקוצר מגיע שכר מדיבול.

¹¹ אנחנו זרענו בלבכם זרע רוחני. האם אנו מגויזמים בבקשנו בתמורה מעט מזון ובגדים? ¹² אתם מספקים מזון ובגדים לשליחים האחרים המלמדים אתכם, ואתם נוהגים כהלכה, אך האין זכותנו גדולה משלהם? למרות זאת מעולם לא ניצלנו זכות זאת, אלא סיפקנו בעצמנו את כל צרכינו ללא עזרתכם. מעולם לא דרשנו תמורה, מחשש שבגלל דרישה זאת תפסיקו את התעניינותכם בבשורת המשיח שהבאנו לכם.

¹³ האם אינכם יודעים שאלוהים נתן רשות לעובדי בית-המקדש לקחת לעצמם מה שהם צריכים מבין המנחות שהוקרבו לאלוהים? גם משרתי המזבח מקבלים חלק מהמזון המוקרב לה'. ¹⁴ באותה דרך ציווה אלוהים שמטיפי הבשורה יקבלו תמיכה מהשומעים. ¹⁵ ובכל זאת, מעולם לא ביקשתי מכם אגורה אחת! וגם עכשיו איני מנסה לרמוז לכם במכתבי שברצוני לקבל מהיום והלאה את המגיע לי. למעשה אני מעדיף לנווע ברעב, מאשר לאבד את הסיפוק וההנאה שיש לי מכך שאני מלמד אתכם חינם, ללא כל תשלום או תמורה. ¹⁶ אין לי סיבה להתפאר בהטפת הבשורה, שכן זוהי חובתי ואוי לי אם לא אבשר אותה.

17 אילו הייתי מתנדב מרצוני לשרת את האדון, אולי היה האדון מעניק לי שכר מיוחד. אך מצבי שונה: אלוהים עצמו בחר בי והפקיד בידי את הבשורה, ומשום כך אין לי ברירה. 18 מהו שכרי בנסיבות אלה? שכרי הוא השמחה והסיפוק שאני מקבל מהפצת הבשורה בחינם, ללא כל גמול ומבלי לדרוש משהו בחזרה. 19 למצב כזה יש יתרון חשוב מאוד: איני חייב דבר לאיש, כי איש אינו משלם לי שכר. ובכל זאת בחרתי מרצוני החופשי להיות עבד לכולם, כדי שאוכל להביא את בני־האדם לאמונה במשיח.

20 עם היהודים אני מתנהג כיהודי, כדי שאוכל לרכוש את אמונם ולספר להם על אודות המשיח. אינני מתווכח עם הגרים ששומרים את חוקי התורה, למרות שאיני מסכים איתם, כי ברצוני לעזור להם. 21 בהיותי בין הגויים אני משתף איתם פעולה, כל עוד איני עושה דבר שנוגד את אמונתי. כך אני רוחש את אמונם ויכול לעזור להם.

22 בהיותי בין אלה שמצפונם מציק להם על כל דבר קטן, איני מתנהג כ"יודע הכול" ואיני מזלזל בהם. משום כך הם מניחים לי לעזור להם. אתם רואים שאני משתדל למצוא מכנה־משותף עם כל אחד, כדי שאוכל לספר לו על המשיח, וכך יוכל להיוושע. 23 מדוע אני טורח כל־כך? – כדי שבני־האדם ישמעו את הבשורה, וכדי שאני עצמי אתברך כאשר אראה אותם באים לאמונה במשיח.

24 ידוע לכם שבכל מרוץ יש מתחרים רבים, אבל

רק אחד מנצח וזוכה בפרס. רוצו גם אתם כך במטרה לזכות בפרס. ²⁵ אם ברצונכם לנצח בתחרות, עליכם להתכחש לעצמכם, ולשכוח את כל מה שעלול להפריע לכם במרוץ. ²⁶ לכן אני רץ ישר למטרה, ולכל צעד קדימה יש משמעות גדולה. אני נלחם כדי לנצח. אני מתייחס למרוץ ברצינות רבה ובכבוד ראש.

²⁷ אני מקשיח על גופי ככל הספורטאים – אני מאמנו לעשות מה שהוא צריך ולא מה שהוא רוצה. אחרת אני חושש שמא, לאחר שהטפתי לאחרים, אני עצמי אפסל ולא אוכל להשתתף במרוץ.

10

¹ אחים יקרים, אל תשכחו מה קרה לעם ישראל במדבר לפני שנים רבות. אלוהים שלח לפנייהם את הענן, אשר שימש להם מורה־דרך, וכולם חצו בשלום את ים־סוף. ² כל אחד מהם נטבל בים ובענן למשה מנהיגם. ³ הם אכלו את האוכל שסיפק להם ה' בדרך על־טבעית, ⁴ ושתו מהסלע הרוחני שליווה אותם בכל מסעם. סלע זה היה המשיח! ⁵ למרות נפלאות אלה לא שמעו רבים מהם בקול אלוהים, ולכן הענישם והשמידם במדבר.

⁶ מקרה זה משמש לנו לקח ואזהרה שאסור לנו לשאוף כמוהם למעשים רעים, ⁷ ואף לא לעבוד את האלילים כמו אחדים מהם. הכתובים מספרים לנו

שהאנשים אכלו, שתו ורקדו בשעה שהשתחוו לעגל הזהב.*

8 אנו יכולים ללמוד לקח נוסף: אחדים מהגברים בקרב העם קיימו יחסים עם נשים זרות, ומשום כך ה' הענישם והשמיד 23,000 מהם ביום אחד! 9 אל תעמידו בניסיון את סבלנותו של אלוהים, כמו בני-ישראל, כי ה' שלח נחשים ארסיים שיהרגו בהם. 10 אל תתלוננו, כמו בני-ישראל, כי זאת הסיבה ששלח את מלאכו להשמידם.

11 כל הדברים האלה קרו להם כדי ללמד אותנו לקח - להזהירנו שלא נחזור על אותן טעויות. הכול נשמר בכתב כדי שנוכל לקרוא וללמוד מכך.

12 לכן היזהרו! מי שחושב: "לי זה לא יכול לקרות!" - שלא ישכח את האזהרה הזאת, כי גם הוא עלול להיכשל. 13 אין כל חדש בשאיפות הרעות שבלבכם; אנשים רבים התנסו בדיוק באותן בעיות זמן רב לפניכם. על כל פיתוי ניתן להתגבר, ואתם יכולים לסמוך על אלוהים שלא יעמיד בפניכם פיתוי שאינכם מסוגלים לעמוד בפניו, שכן הוא הבטיח לכם זאת, ואלוהים מקיים את הבטחותיו. הוא יראה לכם כיצד להיחלץ מכוח הפיתוי ולהחזיק מעמד. 14 לכן, אחים יקרים, התרחקו מכל עבודת אלילים.

15 אנשים נבונים אתם; שפטו בעצמכם אם אני צודק או לא: 16 כאשר אנו מברכים על היין בסעודת-האדון,

האם אין זאת אומרת שלכל השותים יש חלק בברכה שבדם המשיח? וכאשר אנו בוצעים את הלחם, האין זאת אומרת שכל הנוטל פרוסה לוקח חלק בברכות שבגוף המשיח? ¹⁷ אנחנו, הרבים, מהווים גוף אחד, כי לכולנו יש חלק בלחם האחד שבצענו. ¹⁸ גם היהודים הלוקחים חלק באכילת הקורבנות מתאחדים במעשה זה.

¹⁹ איני מנסה לומר שעובדי האלילים מקריבים קורבנות לאלילים, ושלקורבנות יש ערך ממשי. ²⁰ אני מנסה לומר לכם שעובדי האלילים מקריבים את קורבנותיהם לשדים, ואיני רוצה שאיש מכם יתחבר עם השדים. ²¹ אינכם יכולים להשתתף בסעודת האדון ובסעודת השטן גם יחד.

²² מדוע אתם מנסים לעורר את זעמו של אלוהים? האם אתם חזקים ממנו? ²³ אתם אומרים "מותר לעשות הכול", אבל לא הכול טוב בשבילכם. אתם אומרים "מותר לעשות הכול", אך לא הכול מועיל. ²⁴ אל תחשבו רק על עצמכם; חשבו גם על אחרים ועל מה שטוב בשבילם.

²⁵ אזי מותר לכם לאכול כל בשר שנמכר לכם בשוק מבלי לעורר שאלות של מצפון. ²⁶ הלא האדמה וכל טובה שייכים לה', והכול נברא להנאתכם.

²⁷ אם אדם לא־מאמין מזמין אותך לארוחה, היענה להזמנה (אם אתה רוצה), אכול כל מה שמוגש לפניך ואל תשאל שאלות של מצפון. ²⁸ אבל אם מישהו

יזהירך מראש שאוכל זה הוקרב לאילילים, אל תאכל אותו! למען האיש שהעיר את תשומת לבך ולמען מצפוננו. ²⁹ במקרה כזה רגשותיו חשובים משלך.

אל תאמר: "מדוע עלי להתחשב ברגשותיהם של אחרים, ³⁰ בשעה שאני יכול להודות לאלוהים על המזון וליהנות ממנו? מדוע עלי להניח למישהו לקלקל את הנאתי רק משום שהוא חושב כי טעות בידי?" ³¹ מפני שכל מה שאתה עושה, שותה או אוכל צריך להיעשות למען כבוד אלוהים.

³² לכן אל תהיה מכשול לאיש: ליהודי, לגוי או למאמין המשיחי. ³³ גם אני נוהג כך. אני משתדל לא לפגוע באיש, אלא לעשות מה שמוצא־חן בעיני אחרים ולא בעיני; איני מבקש את טובתי אלא את טובת אחרים, מתוך רצון שיוושעו.

11

¹ לכו בעקבותיי, כשם שאני הולך בעקבות המשיח.
² אחים יקרים, אני שמח כל־כך שאתם זוכרים ואף מקיימים את כל מה שלימדתי אתכם. ³ ברצוני רק להזכירכם שכל איש מאמין נתון למרות המשיח, האישה נתונה למרות האיש, והמשיח נתון למרות אלוהים. ⁴ לכן, אדם המסרב להסיר את כובעו בעת תפילה, לימוד או דרשה, מבזה את המשיח. ⁵ אך אישה מבזה את ראשה אם היא מתפללת או מתנבאת בציבור בלי לכסות את ראשה, כי זה כמו שהיא מגלחת את שער ראשה. ⁶ אישה המסרבת לכסות את ראשה צריכה

לגלח את שערך, ואם היא מתביישת להיראות בציבור מגולחת, עליה לכסות את ראשה. ⁷ הגבר אינו צריך לכסות את ראשו, כי האישה היא כבוד האיש, וכבוד האלוהים הוא האדם שנברא בצלמו.

⁸ אל תשכחו שהאדם הראשון לא נברא מהאישה, אלא האישה הראשונה נבראה מהאדם. ⁹ אדם לא נברא למען חוה, כי אם חוה נבראה למען אדם. ¹⁰ לכן צריכה האישה לכסות את ראשה כסימן כניעתה לבעלה, ובגלל המלאכים.

¹¹ אנו יודעים שאלוהים ברא את הגבר והאישה זה למען זה, והם זקוקים איש לרעהו. ¹² האישה הראשונה נבראה אמנם מהאיש, אך מאותו יום ואילך נולדו כל הגברים מגשים. והגבר והאישה גם יחד נבראו על-ידי אלוהים.

¹³ אמרו אתם, האם נאה לאישה להתפלל בציבור ללא כיסוי ראש? ¹⁴⁻¹⁵ האין הגיונכם אומר שראש האישה צריך להיות מכוסה? הלא הנשים מתנאות בשיערן, בעוד שגבר בעל שיער ארוך נוטה להתבייש בו. ¹⁶ אם מישהו מעוניין להתווכח בנושא זה, אני אומר שפשוט אין לנו נוהג אחר, וגם לא בקהילות אחרות.

¹⁷ בהזדמנות זאת ברצוני להתייחס לשמועות המהלכות עליכם. שמעתי שכאשר אתם מתאספים יחד יש ביניכם חילוקי דעות ומריבות. ¹⁸ אנשים רבים סיפרו לי על חילוקי הדעות ועל הוויכוחים שמתנהלים בעת האסיפות שלכם. אני בהחלט נוטה להאמין לחלק מהשמועות, ¹⁹ כי צריכות להיות ביניכם דעות

שונות, כדי שאלה מכם הדבקים באמת בכל מחיר יהיו מוכרים לציבור.

20 כאשר אתם מתאספים יחד, אינכם אוכלים את סעודת-האדון כפי שציוונו המשיח, אלא אתם אוכלים את סעודתכם שלכם. 21 סיפרו לי כי יש ביניכם כאלה שחוטפים וזוללים את כל האוכל המגיע לידיהם, בלי להשאיר לאחרים, וכך אחדים הולכים לביתם שבעים ושיכורים, ואילו אחרים הולכים לביתם רעבים וצמאים. 22 מה קורה פה? האם אינכם יכולים לאכול ולשתות בבית, כדי לא לבייש את העניים שאין באפשרותם לקנות אוכל? מה אני יכול לומר על התנהגות כזאת? אני מקווה שאינכם מצפים ממני לטפיחה על השכם בזכות התנהגותכם "הטובה"!

23 אני חוזר ואומר לכם מה שציווה האדון עצמו בנוגע לסעודה שלו: בערב שבו הוסגר האדון על-ידי יהודה, הוא לקח לחם, 24 הודה לאלוהים עליו, פרס את הלחם לפרוסות, הגיש לתלמידיו ואמר: "זהו גופי הניתן בעדכם. עשו זאת לזיכרוני." 25 לאחר הסעודה הוא לקח גם את כוס היין ואמר: "כוס זאת מסמלת את הברית החדשה – ברית שנחתמה בדמי. עשו זאת לזיכרוני בכל פעם שתשתו." 26 כי בכל פעם שאתם אוכלים את הלחם הזה ושותים מהכוס הזאת, אתם מזכירים את מותו למעננו. עשו זאת עד שובו אלינו.

27 כל האוכל מהלחם הזה והשותה מכוס האדון ללא כבוד ויראה, יואשם בחטא נגד גוף המשיח ודמו. 28 על כל אחד לבחון את עצמו לפני שיאכל מן הלחם וישתה

מן היין, ²⁹ כי כל מי שאוכל מן הלחם ושותה מן היין ללא כבוד ויראה, ובלי לייחס חשיבות רבה למות המשיח, מקל בערכו של המשיח ומבזה את גופו, ומשום כך אלוהים ישפוט אותו. ³⁰ זאת למעשה הסיבה לכך שרבים מכם חלשים וחולים ויש אפילו שמתו.

³¹ ברם אם תבחנו את עצמכם בזהירות לפני סעודת האדון, לא תישפטו ולא תיענשו. ³² דעו לכם שאם ה' שופט ומעניש אותנו, הוא עושה זאת כדי שלא נישפט עם אנשי העולם. ³³ לפיכך, אחים יקרים, כשנפגשים אתם לסעודת האדון חכו איש לרעהו; ³⁴ מי שרעב, מוטב שיאכל בבית לפני בואו, כדי שלא יביא משפט על עצמו.

את שאר הדברים שרציתי לומר אומר לכם פנים אל פנים, כשאבוא אליכם.

12

¹ אחים יקרים, כדי למנוע אי־הבנות, הייתי רוצה לכתוב לכם על המתנות והכישרונות המיוחדים שמעניק רוח הקודש לכל אחד מאיתנו. ² אתם זוכרים ודאי כי לפני שהאמנתם במשיח עברתם מאליל לאליל אולם אף אחד מהם לא היה מסוגל להוציא הגה מפיו. ³ אילו עתה פוגשים אתם אנשים רבים שטוענים שהם מנבאים בשם ה'. כיצד תוכלו לדעת אם הם נביאי שקר או נביאי אמת? ובכן, דעו לכם שאיש אינו יכול לדבר ברוח הקודש ולחרף את המשיח, ואיש אינו יכול לקרוא לישוע "אדון" (ובאמת להתכוון לכך) אלא בעזרת רוח הקודש.

4 אותו רוח הקודש מעניק לכל אחד מאיתנו מתנות וכישרונות שונים ורבים. 5 אך כל השירותים השונים והרבים נועדו לשרת ארון אחד - ישוע המשיח! 6 פעולות שונות ורבות נעשות בנו ובאמצעותנו על־ידי אלוהינו היחיד. 7 רוח הקודש מגלה את כוחו של ה' בכל אחד מאיתנו לתועלת הקהילה כולה:

8 רוח הקודש מעניק לאחד כישרון ליעץ חכמה, ואותו רוח הקודש מעניק לאחר דבר דעת בהתגלות. 9 לזה הוא מעניק אמונה חזקה במיוחד,

ולזה - את המתנה לרפא חולים. 10 יש שניתן להם הכוח לחולל נסים, ויש שניתנים להם הכישרון והמתנה לנבא. לאחרים הוא העניק את היכולת והכישרון להבדיל בין רוח שקר לרוח אמת.

יש אנשים שמסוגלים לדבר בשפות זרות שלא למדו מעולם, ואחרים) שאף הם לא למדו שפות אלה) מסוגלים לפרש אותן.

11 אותו רוח הקודש מעניק לנו את כל המתנות והכישרונות האלה לפי ראות עיניו.

12 כשם שגופנו מורכב מאיברים רבים, כך מורכב גם "גוף" המשיח. 13 כל אחד מאיתנו הוא חלק מגוף המשיח: יש בינינו יהודים, גויים, עבדים ובני־חורין, אולם רוח הקודש איחד את כולנו לגוף אחד; כולנו נטבלנו לגוף המשיח ברוח אחד - הלא הוא רוח הקודש

ששוכן בכולנו.

14 אכן, הגוף מורכב מאיברים רבים, ולא רק מאיבר אחד. 15 נניח שהרגל תאמר: "איני שייכת לגוף, כי אינני יד!" האם היא באמת אינה שייכת לגוף? 16 או אם האוזן תאמר: "אינני שייכת לגוף, כי אני רק אוזן ולא עין!" האם היא באמת אינה שייכת לגוף? 17 אילו היה כל הגוף עין, כיצד יכולנו לשמוע? או אילו היה כל הגוף אוזן אחת גדולה, כיצד יכולנו להריח?

18 אולם תודה לאל על שכרא איברים רבים ושונים לגופנו, ועל שקבע כל איבר במקומו המתאים. 19 תארו לעצמכם מה מצחיק היה מראנו אילו גופנו היה איבר אחד בלבד! 20 מסיבה זו ברא אלוהים איברים רבים שמרכיבים גוף אחד.

21 העין אינה יכולה לומר ליד: "איני זקוקה לך", והראש אינו יכול לומר לרגליים: "לכו לשלום, איני צריך אתכן יותר."

22 איברי הגוף הנראים חלשים ופחותי ערך הם למעשה החשובים ביותר. 23 אנו מייחסים יותר כבוד לאיברים שנראים חסרי חשיבות, ומסתירים מאחרים את האיברים שאינם צריכים להיראות, 24 כי האיברים הגלויים לעין אינם דורשים אותה צניעות. אלוהים ברא את גופנו כך שנעניק יותר כבוד ותשומת לב לאיברים הנראים חסרי-חשיבות, 25 כדי למנוע מריבות ומחלוקות בין האיברים, וכדי שכל אחד ידאג לשני במידה שווה. 26 אם איבר אחד סובל, כל

האיברים סובלים איתו; אם איבר אחד מכובד, כל האיברים האחרים שמחים איתו.

27 אני מנסה לומר לכם שכל אחד מכם הוא איבר נפרד וחיוני, אבל כולכם יחד הינכם גוף המשיח.

28 לפניכם רשימה של מספר איברים שנתן אלוהים לקהילה:

- שליחים,
- נביאים שמטיפים את דבר ה',
- מורים,
- עושי ניסים ונפלאות,
- מרפאי חולים,
- אנשים שעוזרים לזולת,
- מנהיגים,

- אנשים שמדברים בשפות שלא למדו מעולם.

29 האם כולם שליחים? האם כולם מטיפים? כולם מורים? כולם מחוללים ניסים ונפלאות? 30 האם כולם יכולים לרפא את החולים? האם אלוהים מעניק לכולנו את מתנת הדיבור בשפה שלא למדנו מעולם? האם כל אחד מאיתנו מסוגל לתרגם את דברי המדברים בשפות?

31 השתדלו להשיג את המתנות המועילות ביותר. עתה ברצוני לספר לכם על דבר אחר העולה בערכו על כל המתנות האלה גם יחד.

13

1 אילו ידעתי את כל השפות, אפילו את שפת מלאכי השמים, אך לא הייתה בי אהבה, הייתי מרעיש כמצלתיים. 2 אילו ניתנה לי מתנת הנבואה ויכולתי לדעת את כל הסודות, אך לא הייתה בי אהבה, לא הועלתי מאומה. גם אם יעניק לי אלוהים אמונה רבה

עד שאוכל לצוות על ההרים לזוז ממקומם, אולם אין בי אהבה, אין לי ערך רב ומוטב שאשתוק. ³ אם אתן את כל רכושי לעניים, ואף אקריב את חיי למען המשיח והבשורה, אבל אין בי אהבה, אין כל ערך למעשי.

⁴ האהבה טובת-לב וסבלנית מאוד, אינה קנאית ואינה גאוותנית. ⁵ האהבה אינה גסה ואינה אנוכית, אינה נוחה לכעוס ואינה נוחה להיעלב. האהבה מוותרת. היא אינה שומרת טינה ולא חושבת רעה על אחרים. ⁶ האהבה אינה שמחה באי-צדק, אלא שמחה בצאת האמת לאור.

⁷ האהבה נושאת הכול, מאמינה בכול, מקווה לכול וסובלת הכול.

⁸ יבוא יום שתילקחנה מאיתנו כל המתנות שהעניק לנו אלוהים, כולל נבואות ודיבור בשפות לא-ידועות, אולם האהבה תישאר לנצח! ⁹ על אף כל המתנות והכישרונות אנו יודעים עתה מעט מאוד; אפילו הדוברים המוכשרים ביותר אינם יודעים הרבה. ¹⁰ אך עם בוא המשיח תיעלמנה כל המתנות האלה, כי לא נזדקק להן יותר; המשיח ישלים בנו את כל הדרוש.

¹¹ בהיותי ילד התנהגתי וחשבתי כילד; כאשר הייתי לאיש השתנו מחשבותיי והתבגרו, ולכן הנחתי לענייני הילדות. ¹² מצבנו הנוכחי דומה: בשלב זה אנו יכולים לראות את אלוהים ולהבינו באופן מוגבל בלבד, כאילו שאנו מביטים מבעד לעדשה מטושטשת. אך יבוא יום שנראהו פנים אל פנים בכל הדרו.

עתה אני יודע מעט מאוד ולא הכול ברור לי, אולם
בבואו יתבהר הכול ויתברר, ואכיר אותו כשם שהוא
מכיר אותי.

¹³ לסיכום, שלושה דברים יישארו לעולם: אמונה,
תקווה ואהבה, והחשובה מכל היא האהבה.

14

¹ טפחו את האהבה, אך השתדלו להשיג גם את שאר
המתנות הרוחניות שמעניק רוח הקודש, ובמיוחד את
מתנת הנבואה, שהיא היכולת והכישרון ללמד את דבר
ה'.

² אם קיבלת את מתנת הדיבור בשפה שלא למדת,
אתה יכול לדבר רק אל אלוהים ולא אל חברי
הקהילה, שאינם מסוגלים להבין שפה זאת. אתה
אמנם תדבר בהשראת רוח הקודש, אך לאחרים יישמע
הדבר כסודות. ³ לעומת זאת, המנבא מדבר בשם
אלוהים, וכך הוא עוזר לאחרים להתחזק באמונה,
מעודד ומנחם אותם. ⁴ אדם שמדבר "בשפות" עוזר
לעצמו להתחזק באמונה, ואילו מי שמתנבא עוזר לכל
הקהילה להיבנות. ⁵ הלוואי שכולכם תדברו בשפות
זרות, אבל יותר מזה, הלוואי שכולכם תנבאו. כי חשוב
יותר להטיף את דבר אלוהים מאשר לדבר בשפות
לא־ידועות, אלא אם תוכלו לתרגם את הנאמר כדי
שכל השומעים יבינו.

⁶ אחי היקרים, אם אני עצמי אבוא ואדבר אליכם
בשפה שאינכם מבינים, מה אועיל לכם? לעומת זאת,
אם אדבר אליכם בשפתכם ואספר לכם מה אמר לי

אלוהים, מה אני יודע, אם אני אנבא, או אלמד מה כתוב בכתב־הקודש – הרי שאעזור לכם להתחזק באמונה. ⁷ אם איננו מדברים עברית פשוטה וברורה, איש לא יבין מה אנחנו רוצים. קחו למשל את החליל והכינור – אם אין הם משמיעים צלילים ברורים ומדויקים, איש לא יוכל לזהות את המנגינה המנוגנת. ⁸ אם בעת מלחמה לא יתקע המחצצר את התרועה המוסכמת, כיצד יידעו החיילים שהם נקראים למלחמה? ⁹ כך גם לגבי דיבור בשפות לא־ידועות: אם אתה מדבר אל מישהו בשפה שאינו מבין, כיצד יוכל לנחש מה אתה אומר? אתה כאילו מדבר אל הקיר!

¹⁰ יש בעולם מאות שפות שונות, וכל אחת מהן טובה ושימושית ... לאלה שמבינים אותן, ¹¹ אך לי אין כל תועלת בהן. לכן, אדם שיפנה אלי באחת השפות האלה יהיה לגבי זר לגמרי – אני לא אבין אותו, והוא לא יבין אותי. ¹² מאחר שאתם באמת שואפים למתנות הרוחניות, בקשו מרוח הקודש את המתנות המועילות ביותר לקהילה כולה.

¹³ מי שמדבר בשפה לא־ידועה צריך להתפלל בעד היכולת לתרגם שפה זו, כדי שיוכל לשתף את האחרים ולהסביר להם מה אמר. ¹⁴ הרי אם אני מתפלל בשפה שאיני מבין, רוחי אמנם מתפלל, אך איני יודע מה אני אומר. ¹⁵ כיצד אני פותר את הבעיה? אני מדבר בשפה לא־ידועה וגם בשפתי הרגילה המוכרת לכולם; אני שר בשפה זרה וגם בשפתי הרגילה. ¹⁶ אם אתם מהללים את אלוהים רק בשפה לא־ידועה, אלה שאינם

מבינים אתכם לא יוכלו להלל את ה' ולהודות לו יחד אתכם. כיצד יוכלו להצטרף אליכם ולהלל את ה' בשעה שאינם יודעים מה אתם אומרים? ¹⁷ אתם אמנם מהללים את ה', אולם הדבר אינו מועיל ואינו עוזר לאחרים.

¹⁸ אני מודה לאלוהים על שאני מדבר "בשפות" יותר מכל אחד מכם. ¹⁹ אך בציבור אני מעדיף לומר חמש מילים מובנות שיעזרו לכולם, מאשר עשרת-אלפים מילים בשפה שאינה מוכרת לאיש.

²⁰ אחי היקרים, אל תהיו ילדותיים במחשבותיכם והבנתכם. היו תמימים כילדים בכל הנוגע למעשים רעים, אולם בכל הקשור לעניינים רציניים כאלה, היו נבונים והתנהגו כמבוגרים. ²¹ כתוב בכתב-הקודש*, שאלוהים ידבר אל העם הזה בשפות זרות, אבל גם אז לא יקשיב העם לה'. ²² מכאן אתם רואים שדיבור בשפה זרה ולא-ידועה אינו עוזר לאנשים להאמין. אך הנבואה עוזרת לאנשים להאמין. ²³ אם יבואו לקהילתכם אורחים או לא-מאמינים ויראו את כולכם מדברים בשפות זרות ולא מוכרות, מה יחשבו? הם יחשבו שיצאתם מדעתכם! ²⁴ בעוד שאם תטיפו את דבר ה', גם האורח וגם הלא-מאמין שיבקרו בקהילתכם ישמעו ויבינו. יתכן מאוד שדבר אלוהים יגע בלבם, יוכיח אותם בחטאם, ²⁵ ותוך כדי הקשבה לדבר ה' יתרכך לבם, והם יכרעו ברך לפני ה' ויודו כי אלוהים באמת נמצא בינינו.

* 14:21 21.14 יד 21 ישעיהו כח 11-12

26 לסיכום: כשתתאספו יחד, אחד יסיר, שני ילמד, שלישי יגלה חזון מיוחד מאלוהים, רביעי ידבר בשפה לא־ידועה, חמישי יפרש בקול רם את השפה הלא־ידועה, אולם זכרו: כל מה שנעשה צריך להועיל לכולם, לחזק ולבנות את כולם באדון. 27 בכל אסיפה מותר רק לשניים או שלושה איש לדבר בשפות לא־ידועות; עליהם לדבר זה לאחר זה, ומישהו חייב לתרגם את דבריהם. 28 אם אין בקהל מי שמסוגל לתרגם, אסור להם לדבר בקול רם; עליהם לדבר בלחש לעצמם ולאלוהים, ולא לציבור.

29-30 שניים או שלושה נביאים ידברו – זה לאחר זה וכל האחרים יקשיבו. אולם אם בשעה שאחד מדבר אדם אחר מקבל חזון מאלוהים, על הראשון להפסיק ולהניח לשני לדבר. 31 בדרך זאת כל מי שמקבל חזון או נבואה מה' יוכל לדבר – אחד־אחד – וכולם ילמדו, יתעודדו ויתחזקו. 32 אל תשכחו כי האנשים שמביאים אליכם את דבר אלוהים מסוגלים לשלוט בעצמם ולחכות בסבלנות בתור! 33 אלוהים אינו אלוהי מהומה אלא שלום.

כנהוג בכל הקהילות, 34 על הנשים לשתוק בעת אסיפות הקהילה; אסור להן להשתתף בשיחה, כי עליהן להיכנע לגברים, כפי שמלמדים אותנו הכתובים. 35 אם יש להן שאלות, שתשאלנה את הבעלים בבית, כי לא נאה לאישה להביע את דעתה באסיפות הקהילה. 36 האם אינכם מסכימים איתי? האם

אתם חושבים שאתם בעצמכם המצאתם את הכתובים? או האם אתם לבדכם מבינים את הכתובים? ³⁷ אם מישהו חושב שהוא נביא או רוחני, אז שיכיר בכך שהדברים שאני כותב הם מצוות האדון. ³⁸ אך אם מישהו לא יכיר בכך, אז לא יוכר בו.

³⁹ אם כן, אחי היקרים, השתדלו להשיג את מתנת הנבואה, ואל תאסרו את הדיבור בשפות לא־ידועות. ⁴⁰ על כל פנים, כל מה שאתם עושים עשו תוך שמירה על הסדר והשעם הטוב.

15

¹ אחי, ברצוני להזכיר לכם את הבשורה שהבאתי לכם – אותה בשורה שקיבלתם בשמחה ושאתם עדיין מאמינים בה. ² בשורה זאת היא המושיעה אתכם, אם אתם עדיין מאמינים בה, אלא אם כן מעולם לא האמנתם בה באמת.

³ סיפרתי לכם כל מה שסופר לי, ודברים אלה הם בעלי חשיבות ראשונה במעלה: שהמשיח מת בעד חטאינו, כפי שניבאו הכתובים, ⁴ שהוא נקבר, ושלאחר שלושה ימים קם לתחייה כפי שחזו הנביאים.

⁵ המשיח נראה לִיפָא, לאחר מכן נראה לשנים־עשר התלמידים. ⁶ הוא נגלה גם ליותר מחמש־מאות מאמינים שהתאספו יחד. רובם עדיין חיים ויכולים להעיד על כך, ואחדים מהם כבר מתו. ⁷ אחר כך נראה המשיח ליעקב אחיו ולכל השליחים. ⁸ לאחר שנראה אל כל האחרים הוא נראה לבסוף גם אלי, כאל מי שלא נולד בזמנו. ⁹ כי אני השליח הקטן מכולם בחשיבותו, ולמעשה איני ראוי כלל להיקרא "שליח",

שכן לפני בואי לאמונה רדפתי את קהילת אלוהים
והטרדתי אותה.

10 אולם בזכות טוב-לבו וחסדו של אלוהים אני היום
מה שאני. חסדו בהחלט לא היה לשווא, כי פעלתי יותר
מכל השליחים האחרים - כלומר, לא אני פעלתי, אלא
אלוהים הוא שפעל דרכי. 11 בעצם לא חשוב מי פעל
יותר, הם או אני; העיקר שבישרנו לכם את הבשורה
ושאתם האמנתם.

12 איני מבין אתכם! אם אתם מאמינים שהמשיח
קם מן המתים, מדוע אינכם מאמינים בתחיית המתים?

13 אם אין תחייה למתים, הרי שגם המשיח לא קם
לתחייה, כלומר, הוא עדיין מת! 14 ואם המשיח עדיין
מת, אין כל ערך למה שסיפרנו לכם, וביטחונכם
בה' חסר יסוד ותקווה. 15 מכאן גם משתמע שכולנו,

השליחים, שקרנים. כי סיפרנו לכם שאלוהים הקים
את ישוע מן המתים - דבר שאינו אפשרי אם המתים
אינם יכולים לקום לתחייה. 16 ואם המתים אינם יכולים
לקום לתחייה אזי גם המשיח לא קם, והוא עדיין מת.

17 אם המשיח עדיין מת, איזה ערך יש לאמונתכם שהי
הושיע אתכם? אתם עדיין משועבדים לחטא וצפויים
לעונש! 18 במקרה כזה, כל המאמינים שכבר מתו הם
בעצמם אבודים. 19 ואם אנו מאמינים ומקוים במשיח
רק בעולם הזה, אומללים אנו מכל אדם!

20 אולם תודה לאל על כך שהמשיח אכן קם מן
המתים! הוא היה הראשון מבין הרבים שיקומו לתחייה
יום אחד.

21 כשם שהמוות בא לעולם בעקבות חטאו של אדם אחד – האדם הראשון – כך באה גם תחיית המתים לעולם על־ידי אדם אחד – המשיח. 22 כולנו עתידים למות בגלל השתייכותנו למין האנושי והחוטא של אדם, והעונש על החטא הוא מוות. אך השייכים למשיח יקומו לתחייה. 23 כל אחד יקום בתורו: המשיח היה הראשון שקם לתחייה, וכאשר ישוב אלינו, יקומו גם כל המאמינים השייכים לו.

24 לאחר מכן יבוא הקץ – לאחר שהמשיח יכרית ויכניע את כל האויבים, הכוחות והשלטונות, ויחזיר את המלכות לאלוהים אביו. 25 כי המשיח ימלוך עד שיכניע לרגליו את כל אויביו, 26 והאויב האחרון שיכניע יהיה המוות. 27 אלוהים אביו העניק לו שלטון וסמכות על הכול, חוץ מאשר על אלוהים עצמו שהוא נותן הכוח. 28 לאחר שינצח המשיח את כל אויביו הוא ייכנע לשלטון אביו, כדי שהאלוהים אשר העניק לו את הניצחון על הכול יישאר מעל לכול.

29 אם המתים לא יקומו לתחייה, מה התועלת במעשה האנשים שנטבילים בשם המתים? איזה ערך יש למעשה כזה, אם אינכם מאמינים שיום אחד יקומו המתים לתחייה? 30 מלבד זאת, למה לנו לסכן את חיינו כל הזמן? 31 הלא יודעים אתם שאני מסכן את חיי בכל יום; זוהי עובדה ממש כמו העובדה שאני גאה מאוד בהתפתחותכם הרוחנית. 32 לשם מה נלחמתי בחיות הפרא – באנשי אפסוס – האם רק למען תועלתי בעולם הזה? אם לא נקום לתחייה לאחר מותנו, מה יש לנו

להפסיד? הבה "נהנה מהחיים, נאכל ונשתה כי מחר נמות!"*

³³ התרחקו מאנשים שחיים כך. אם תקשיבו להם, תושפעו מהם ותנהגו כמוהם. ³⁴ חשבו בהגיון ובתבונה והפסיקו לחטוא. עליכם להתבייש על שיש ביניכם אנשים שאינם מאמינים באלוהים ואף פעם לא האמינו – הם רק מעמידים פנים!

³⁵ אם ישאל מישהו: "כיצד יוכלו המתים לקום לתחייה? כיצד ייראו? איזה גוף יהיה להם?" ³⁶ השאלה אמנם טיפשית, אך את התשובה תמצאו. כשאתה טומן זרע באדמה, הוא לא יצמח עד שלא תקברוהו תחילה. ³⁷ הגבעול הירקרק שצומח מהזרע שונה בצורתו מהזרע שזרעת, כי הרי טמנת באדמה זרע קטנטן ויבש, ³⁸ ואלוהים העניק לו גוף חדש כפי בחירתו. לכל זרע יש גוף שונה. ³⁹ כשם שיש זרעים שונים וצמחים שונים, כך יש גם מינים שונים של בשר וגוף. בני־אדם, חיות, דגים וציפורים – לכל אחד יש בשר אחר וגוף אחר.

⁴⁰ למלאכים בשמים יש גוף השונה משלנו, וגם היופי וההדר שלהם הוא ממין אחר שאינו דומה לשלנו. ⁴¹ היופי וההוד של השמש שונה מזה של הירח והכוכבים, ולכל כוכב יש יופי וזוהר משלו.

⁴² כך גם גופנו, שהוא בר־מיתה, שונה מהגוף שנקבל לאחר תחיית המתים, כי גופנו החדש יהיה בן־אלמוות!

⁴³ עכשיו נוטה גופנו לחלות ולמות, אך כשנקום לתחייה הוא יהיה מלא כוח וגבורה. ⁴⁴ עד המוות גופנו הוא גוף אנושי – בשר ודם; אולם בתחיית המתים הוא יהיה גוף רוחני על־טבעי.

⁴⁵ כתבי־הקודש מספרים לנו: † "ויהי האדם הראשון לנפש חיה". כלומר, לאדם חי, ואילו האדם האחרון (המשיח) – לרוח שמעניק חיים.

⁴⁶ מכאן אתם רואים שה' מעניק תחילה גוף פיזי, ולאחר מכן גוף רוחני. ⁴⁷ האדם הראשון נברא מעפר האדמה, ואילו המשיח בא מהשמים. ⁴⁸ לכל בני־האדם יש גוף בשר ודם שנברא מעפר, כמו לאדם הראשון; אולם לכל מי ששייך למשיח יהיה גוף על־טבעי כמו למשיח. ⁴⁹ כשם שלכל אחד מאיתנו יש גוף כמו לאדם הראשון, כך יום אחד יהיה לכולנו גוף כמו למשיח.

⁵⁰ אני רוצה לומר לכם, אחים יקרים, שבשר ודם לא יוכל לרשת את מלכות האלוהים, כי בר־חלוף אינו יכול לרשת את הנצח ולשלוט בו. ⁵¹ ברצוני לגלות לכם סוד נפלא: לא כולנו נמות, אבל לכולנו יהיה גוף אחר. ⁵² הכול יתרחש במהירות הבזק, כהרף עין! כאשר תישמע תקיעת השופר האחרון מן השמים, כל המאמינים שמתו יקומו לתחייה בגוף חדש שאינו בר־מיתה, ואלה מאיתנו שחיים עדיין יקבלו גוף חדש לגמרי. ⁵³ כי גוף הבשר שיש לנו עתה ישתנה ויהפוך לגוף רוחני ונצחי.

54 כאשר כל זה יתרחש, יתקיים הכתוב: "המוות נוצח!"[‡] 55-56 מוות, היכן ניצחונך? היכן עוקצך? החטא – העוקץ שגרם למוות – ייעלם, והתורה המצביעה על חטאינו שוב לא תשפוט אותנו. 57 כל השבח והתהילה לאלוהים אבינו, על אשר עשה אותנו למנצחים על-ידי ישוע המשיח אדוננו. 58 ובכן, אחים יקרים, הואיל והניצחון מובטח לנו, התחזקו, התעודדו ואל תתייאשו, כי יודעים אתם שכל עמלכם למען האדון אינו לשווא.

16

1 באשר לכסף שאתם אוספים למען המאמינים שמקדישים את כל זמנם לשירות האדון, הייתי רוצה מאוד שתנהגו כפי שביקשתי מהקהילה בגלטיא. 2 מדי שבת על כל איש להפריש תרומה מסוימת מהסכום שהרוויח באותו שבוע, כל אחד בהתאם למשכורתו. אל תחכו עד שאבוא אליכם, כדי שלא יהיה צורך לאסוף את הכסף בבואי. 3 כשאבוא אליכם תבחרו שליחים נאמנים, ואני אשלח בידם את מתנתכם הנדיבה בצירוף מכתב לירושלים. 4 אם אצטרך גם אני ללכת, נלך כולנו יחד.

5 אבוא לבקר אתכם לאחר ביקורי הקצר במקדוניה. 6 יתכן שאשאר אצלכם זמן מה, אולי אפילו למשך כל החורף. בתום ביקורי תוכלו ללוות אותי ליעד הבא במסעי. 7 הפעם איני רוצה לערוך אצלכם ביקור חטוף

‡ 15:54 54.15 טו 54 כלשונו: "בלע המות לנצח". ישעיהו כה 8

בלבד ומיד להמשיך הלאה; אם ירצה השם, ברצוני להישאר איתכם זמן מה.

8 אשאר בֶּאֱפֶסֶס עד חג השבועות, 9 כי יש לי כאן הזדמנות טובה לבשר את הבשורה; הדלת פתוחה לרווחה והאפשרויות רבות, אך ... גם האויבים רבים.

10 אם שימותיוס יבוא אליכם, אנא, קבלוהו יפה ותנו לו להרגיש כמו בבית, שכן הוא עובד למען האדון, כמוני. 11 אל תניחו לאיש לבוז לו (בגלל גילו הצעיר, כי אני רוצה שייהנה מביקורו אצלכם. שילחוהו בשלום, כי אני מצפה לשובו יחד עם האחים האחרים. 12 התחננתי לפני אפולוס שיבוא לבקר אתכם יחד עם האחים האחרים, אך הוא חשב כי אין זה רצון האלוהים שיבקר אתכם דווקא עתה. הוא הבטיח לבקר אתכם בהזדמנות הקרובה.

13 היזהרו מסכנות רוחניות, היו נאמנים לאדון, התעודדו והתחזקו, 14 ועשו כל דבר באהבה.

15 האם אתם זוכרים את סטפנוס ובני־משפחתו? הם היו המאמינים הראשונים בכל יוון, והקדישו את חייהם לעזור למאמינים המשיחיים באשר הם ולשרתם. 16 לכן אני מבקש מכם לשמוע בקולם ולעזור להם כמישב יכולתכם. עזרו גם לשאר המאמינים העובדים קשה כמוהם למען האדון, משום שהקדישו את חייהם לעבודה הנפלאה הזאת. 17 אני ממש מאושר שסטפנוס, פורטונטוס ואכיקוס באו לבקר כאן, כי הם מילאו את מקומכם ועזרו לי בחסרונכם. 18 הם שימחו ועודדו

אותי בצורה נפלאה, ואני בטוח שגם אתכם הם עודדו.
אני מקווה שאתם מעריכים את עבודתם של אנשים
נפלאים אלה.

¹⁹ הקהילות כאן באסיה שולחות לכם דרישת שלום.
עקילס, פריסקילה והמאמינים המתאספים בביתם
מוסרים לכם דרישת שלום חמה מכל הלב. ²⁰ כל
החברים והידידים כאן ביקשו ממני למסור לכם
דרישת שלום. כאשר אתם מתכנסים יחד, ברכו איש
את רעהו לשלום בנשיקה קדושה.

²¹ את המילים האחרונות במכתב זה אני כותב בכתב
ידי: ²² ארוור מי שאיננו אוהב את האדון! מְרַן אֶתָּא -
חזור במהרה, ארון ישוע! ²³ חסדו של ישוע ואהבתו
ינוחו עליכם. ²⁴ אני שולח את אהבתי לכולכם, כי כולנו
שייכים לישוע המשיח. - אמן.

פתוחות זכויות הדרך/החדשה הברית **Biblica®**
The New Testament in Modern Hebrew: **Biblica®**
פתוחות זכויות הדרך/החדשה הברית

copyright © 2009 Biblica, Inc.

Language: עברית (Hebrew)

Dialect: Modern

Contributor: Biblica, Inc.

של לאומי בין רישיון תחת זמינה זאת עבודה

Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA).

באתר זה לבקר ניתן רישיון של העתק לראות מנת על

<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0>

לכתובת מכתב לשלוח או

Creative Commons, PO Box ,1866 Mountain View, CA 94042. USA

להשתמש מנת על בע"מ, ביבליקה מטעם רשום מסחרי סמל הינו **Biblica®** בע"מ. ביבליקה מטעם בכתב באישור צורך יש, **Biblica®** הרשום המסחרי בסמל זאת עבודה את מחדש ולהפיץ להעתיק ניתן, CC BY-SA של הרישיון תנאי במסגרת ואתה במידה בשלמותו. **Biblica®** הרשום המסחרי הסמל על שומר אתה עוד כל עליך, מועתקת עבודה יוצר אתה ובזאת, זאת עבודה את מתרגם או העתק עורך את לציין עליך, המועתקת בעבודה. **Biblica®** הרשום המסחרי הסמל את להסיר מטעם המקורית "העבודה: כדלקמן העבודה את ולשייך ביצעת אשר השינויים www.biblica.com www.open.bible באתר בחינם זמינה בע"מ, ביבליקה של היוצרים זכויות ברף או בכותרת להופיע חייבת יוצרים זכויות על הודעה כדלקמן העבודה

פתוחות זכויות הדרך/החדשה הברית **Biblica®**

Biblica, Inc. ידי על 1979 2009 © יוצרים זכויות

Biblica® Open Hebrew Living New Testament™

Copyright © 1979, 2009 by **Biblica, Inc.®**

של המסחריים והסמלים הפטנטים במשרד הרשום מסחרי סמל הינו "ביבליקה" ברשות. השימוש מ"בע ביבליקה מטעם ב"ארה

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

הרישיון אותו תחת זמינה המועתקת עבודתך את להפוך גם עליך חובה (CC BY-SA).

של לתרגום בנוגע מ"בע ביבליקה את ליידע רוצה ואתה במידה, הזאת העבודה ב קשר אתנו ליצור נא, ביצעת אשר זאת עבודה <https://open.bible/contact-us>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible."

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® פתוחות זכויות הררך/החדשה הברית™

Biblica, Inc. ידי על 1979 2009. © יוצרים זכויות

Biblica® Open Hebrew Living New Testament™

Copyright © 1979, 2009 by Biblica, Inc.®

של המסחריים והסמלים הפטנטים במשרד הרשום מסחרי סמל הינו "ביבליקה" ברשות. השימוש מ"בע ביבליקה מטעם ב"ארה

"Biblica" is a trademark registered in the United States Patent and Trademark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/contact-us>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

You include the above copyright and source information.

If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2023-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 21 Feb 2024 from source files dated 9 Apr 2023

20ac7f86-a7c5-59f1-aea6-c53528d82bab